

கந்தர் அலங்காரம்

#		பதம் பிரித்தல்
	அடலரு ணைத்திருக் கோபுரத் தேயந்த வாயிலுக்கு வடவரு கிற்சென்று கண்டுகொண் டேன்வரு வார்தலையில் தடப டெனப்படு குட்டுடன் சர்க்கரை மொக்கியகைக் கடதட கும்பக் களிற்றுக் கிளைய களிற்றினையே.	அடல் அருணை திரு கோபுரத்தே அந்த வாயிலுக்கு வட அருகில் சென்று கண்டு கொண்டேன் வருவார் தலையில் தடபட எனப்படு குட்டுடன் சர்க்கரை மொக்கிய கை கடதட கும்ப களிற்றுக்கு இளைய களிற்றினையே.
1.	பேற்றைத் தவஞ்சற்று மில்லாத வென்னைப்ர பஞ்சமென்னுஞ் சேற்றைக் கழியவழி விட்டவா செஞ்சடா டவிமேல் ஆற்றைப் பணியை யிதழியைத் தும்பையை யம்புலியின் கீற்றைப் புனைந்த பெருமான் குமரன்க்கு பாகரனே.	பேற்றை தவம் சற்றும் இல்லாத என்னை ப்ரபஞ்சம் என்னும் சேற்றை கழிய வழி விட்டவா செஞ்சடா அடவி மேல் ஆற்றை பணியை இதழியை தும்பையை அம்புலியின் கீற்றை புனைந்த பெருமான் குமரன் க்ருபாகரனே.
2.	அழித்துப் பிறக்கவொட் டாவயில் வேலன்கவி யையன்பால் எழுத்துப் பிழையறக் கற்கின்றி லீரெரிமுண் டதென்ன விழித்துப் புகையெழப் பொங்குவெங் கூற்றன் விடுங்கயிற்றாற் கழுத்திற் சுருக்கிட் டிழுக்குமன் றோகவி கற்கின்றதே.	அழித்து பிறக்க ஒட்டா அயில் வேலன் கவியை அன்பால் எழுத்து பிழை அற கற்கின்றிலீர் எரி மூண்டது என்ன விழித்து புகை எழ பொங்கும் வெம் கூற்றன் விடும் கயிற்றால் கழுத்தில் சுருக்கிட்டு இழுக்கும் அன்றோ கவி கற்கின்றதே.
3.	தேரணி யிட்டும் புரமெரித் தான்மகன் செங்கையில்வேற் கூரணி யிட்டனு வாகிக் கிரௌஞ்சங் குலைந்தரக்கர் நேரணி யிட்டு வளைந்த கடகநெளிந் தது சூர்ப் பேரணி கெட்டது தேவேந்த்ர லோகம்பிழைத் ததுவே.	தேரணி இட்டு புரம் எரித்தான் மகன் செம் கையில் வேல் கூர் அணி இட்டு அணுவாகி கிரௌஞ்சம் குலைந்து அரக்கர் நேரணி இட்டு வளைந்த கடகம் நெளிந்தது சூர் பேரணி கெட்டது தேவேந்த்ர லோகம் பிழைத்ததுவே.
4.	ஓரவொட் டாரொன்றை யுன்னவொட் டார்மல ரிட்டுனதான் சேரவொட் டாரைவர் செய்வதென் யான்சென்று தேவருய்யச் சோரநிட் றேனைச் சூரனைக் காருடல் சோரிகக்கக் கூரகட் டாரியிட் டோரிமைப் போதினிற் கொன்றவனே.	ஓர் ஒட்டார் ஒன்றை உன்ன ஒட்டார் மலர் இட்டு உன தான் சேர ஒட்டார் ஐவர் செய்வது என் யான் சென்று தேவர் உய்ய சோர நிட்டுரை சூரனை கார் உடல் சோரி கக்க கூர் கட்டாரி இட்டு ஓர் இமை போதினில் கொன்றவனே.
5.	திருந்தப் புவனங்க ளீன்றபொற் பாவைதிரு முலைப்பால் அருந்திச் சரவணப் பூந்தொட்டி லேறியறு வர்கொங்கை விரும்பிக் கடலழக் குன்றழச் சூரழவிம் மியழுங் குருந்தைக் குறிஞ்சிக் கிழவனென் றோதுங்கு வலயமே.	திருந்த புவனங்கள் ஈன்ற பொன் பாவை திருமுலைப்பால் அருந்தி சரவண பூந்தொட்டில் ஏறி அறுவர் கொங்கை விரும்பி கடல் அழ குன்று அழ சூர் அழ விம்மி அழும் குருந்தை குறிஞ்சி கிழவன் என்று ஓதும் குவலயமே.

#		பதம் பிரித்தல்
6.	பெரும்பைம் புனத்தினுட் சிற்றேனல் காக்கின்ற பேதைகொங்கை விரும்புங் குமரனை மெய்யன்பி னான்மெல்ல மெல்லவுள்ள அரும்புந் தனிப்பர மாநந்தந் தித்தித்த நிந்தவன்றோ கரும்புந் துவர்த்துச் செந்தேனும் புளித்தறக் கைத்ததுவே.	பெரும் பைம்புனத்தினுள் சிற்றேனல் காக்கின்ற பேதை கொங்கை விரும்பும் குமரனை மெய் அன்பினால் மெல்ல மெல்ல உள்ள அரும்பும் தனி பரமாநந்தம் தித்தித்தது அறிந்தவன்றோ கரும்பும் துவர்த்து செந்தேனும் புளித்து அற கைத்ததுவே.
7.	சளத்திற் பிணிபட் டசட்டுக் ரியைக்குட் டவிக்குமென்றன் உளத்திற் ப்ரமத்தைத் தவிர்ப்பா யவுண ருரத்துதிரக் குளத்திற் குதித்துக் குளித்துக் களித்துக் குடித்துவெற்றிக் களத்திற் செருக்கிக் கழுதாட வேல்தொட்ட காவலனே.	சளத்தில் பிணி பட்டு அசட்டு க்ரியைக்குள் தவிக்கும் என்றன் உளத்தில் ப்ரமத்தைத் தவிர்ப்பாய் அவுணர் உரத்து உதிர குளத்தில் குதித்தும் குளித்தும் களித்தும் குடித்தும் வெற்றிக் களத்தில் செருக்கி கழுது ஆட வேல்தொட்ட காவலனே.
8.	ஒளியில் விளைந்த வுயர்ஞான பூதரத் துச்சியின்மேல் அளியில் விளைந்ததொ ராநந்தத் தேனை யநாதியிலே வெளியில் விளைந்த வெறும்பா ழைப்பெற்ற வெறுந்தனியைத் தெளிய விளம்பிய வாழுக மாறுடைத் தேசிகனே.	ஒளியில் விளைந்த உயர் ஞான பூதரத்து உச்சியின் மேல் அளியில் விளைந்தது ஒரு ஆநந்த தேனை அநாதி இல் வெளியில் விளைந்த வெறும் பாழை பெற்ற வெறுநம் தனியை தெளிய விளம்பிய வா முகம் ஆறுடை தேசிகனே.
9.	தேனென்று பாகென் றுவமிக் கொணாமொழித் தெய்வவள்ளி கோனன் றெனக்குப தேசித்த தொன்றுண்டு கூறவற்றோ வானன்று காலன்று தீயன்று நீரன்று மண்ணுமன்று தானன்று நானன் றசரீரி யன்று சரீரியன்றே.	தேன் என்றும் பாகு என்றும் உவமிக்க ஒணாத மொழி தெய்வ வள்ளி கோன் அன்று எனக்கு உபதேசித்தது ஒன்று உண்டு கூறவற்றோ வான் அன்று கால் அன்று தீ அன்று நீர் அன்று மண்ணும் அன்று தான் அன்று நான் அன்று அசரீரி அன்று சரீரி அன்றே.
10.	சொல்லுகைக் கில்லையென் றெல்லா மிழந்து சும்மா விருக்கும் எல்லையுட் செல்ல எனைவிட்ட வாஇகல் வேலனல்ல கொல்லியைச் சேர்க்கின்ற சொல்லியைக் கல்வரைக் கொவ்வைச் செவ்வாய் வல்லியைப் புல்கின்ற மால்வரைத் தோளண்ணல் வல்லபமே.	சொல்லுகைக்கிலை என்று எல்லாம் இழந்து சும்மா இருக்கும் எல்லையுள் செல்ல எனை விட்ட வா இகல் வேலன் நல்ல கொல்லியை சேர்க்கின்ற சொல்லியை கல்வரை கொவ்வை செவ்வாய் வல்லியை புல்கின்ற மால்வரை தோள் அண்ணல் வல்லபமே.
11.	குசைநெகி ழாவெற்றி வேலோ னவுணர் குடர்குழம்பக் கசையிடு வாசி விசைகொண்ட வாகனப் பீலியின்கொத் தசைபடு கால்பட் டசைந்தது மேரு அடியிடவெண் டிசைவரை தூள்பட்ட அத்தாளின் வாரி திடர்பட்டதே.	குசை நெகிழா வெற்றி வேலோன் அவுணர் குடர் குழம்பக் கசை இடு வாசி விசை கொண்ட வாகன பீலியின் கொத்து அசை படு கால் பட்டு அசைந்தது மேரு அடியிட எண் திசை வரை தூள் பட்ட அத்தாளின் வாரி திடர் பட்டதே.
12.	படைபட்ட வேலவன் பால்வந்த வாகைப் பதாகையென்னுந் தடைபட்ட சேவல் சிறகடிக் கொள்ளச் சலதிகிழிந் துடைபட்ட தண்ட கடாக முதிர்ந்த துடுபடலம் இடைபட்ட குன்றமு மாமேரு வெற்பு மிடிபட்டவே.	படைபட்ட வேலவன் பால் வந்த வாகை பதாகை என்னும் தடைபட்ட சேவல் சிறகு அடிக்கொள்ள சலதி கிழிந்து உடை பட்டது அண்ட கடாகமும் உதிர்ந்தது உடு படலம் உதிர்ந்தது இடைபட்ட குன்றமும் மேரு வெற்பும் இடிபட்டவே.

#		பதம் பிரித்தல்
13.	ஒருவரைப் பங்கி லுடையாள் குமார் னுடைமண்சேர் திருவரைக் கிண்கிணி யோசை படத்திடுக் கிட்டரக்கர் வெருவரத் திக்குச் செவிடுபட் டெட்டுவெற் புங்கனகப் பருவரைக் குன்று மதிர்ந்தன தேவர் பயங்கெட்டதே.	ஒருவரை பங்கின் உடையாள் குமாரன் உடை மணி சேர் திருவரை கிண் கிணி ஓசை பட திடுக்கிட்டு அரக்கர் வெருவர திக்கு செவிடு பட்டு எட்டு வெற்பும் கனக பருவரை குன்றும் அதிர்ந்தன தேவர் பயம் கெட்டதே.
14.	குப்பாச வாழ்க்கையுட் கூத்தாடு மைவரிற் கொட்படைந்த இப்பாச நெஞ்சனை யீடேற்று வாயிரு நான்குவெற்பும் அப்பாதி யாய்விழ மேருங் குலுங்கவிண் ணாருமுய்யச் சப்பாணி கொட்டிய கையா றிரண்டுடைச் சண்முகனே.	குப் பாச வாழ்க்கையுள் கூத்தாடும் ஐவரில் கொட்பு அடைந்த இப்பாச நெஞ்சனை ஈடேற்றுவாய் இரு நான்கு வெற்பும் அப்பாதியாய் விழ மேருவும் குலுங்க விண்ணாரும் உய்ய சப்பாணி கொட்டிய கை ஆறிரண்டு உடை சண்முகனே.
15.	தாவடி யோட்டு மயிலிலுந் தேவர் தலையிலுமென் பாவடி யேட்டிலும் பட்டதன் றோபடி மாவலிபால் மூவடி கேட்டன்று மூதண்ட கூட முகடுமுட்டச் சேவடி நீட்டும் பெருமான் மருகன்றன் சிற்றடியே.	தாவடி ஓட்டும் மயிலிலும் தேவர் தலையிலும் என் பா அடி ஏட்டிலும் பட்டது அன்றோ படி மாவலி பால் மூவடி கேட்டு அன்று மூது அண்ட கூட முகடு முட்ட சேவடி நீட்டும் பெருமான் மருகன் தன் சிற்றடியே.
16.	தடுங்கோள் மனத்தை விடுங்கோள் வெகுளியைத் தானமென்றும் இடுங்கோ ளிருந்த படியிருங் கோளெழு பாருமுய்யக் கொடுங்கோபச் சூருடன் குன்றத் திறக்கத் தொளைக்கவைவேல் விடுங்கோ னருள்வந்து தானே யுமக்கு வெளிப்படுமே.	தடுங்கோள் மனத்தை விடுங்கோள் வெகுளியை தானம் என்றும் இடுங்கோள் இருந்தபடி இருங்கோள் எழு பாரும் உய்யக் கொடும் கோப சூருடன் குன்றம் திறக்க தொளைக்க வை வேல் விடுங்கோள் அருள் வந்து தானே உமக்கு வெளிப்படும்.
17.	வேதா கமசித்ர வேலா யுதன் வெட்சி பூத்ததண்டைப் பாதார விந்த மரணாக அல்லும் பகலுமில்லாச் சூதான தற்ற வெளிக்கே யொளித்துச்சும் மாவிருக்கப் போதா யினிமன மேதெரி யாதொரு பூதர்க்குமே.	வேத ஆகம சித்ர வேலாயுதன் வெட்சி பூத்த தண்டை பாதாரவிந்தம் அரணாக அல்லும் பகலும் இல்லா சூதானது அற்ற வெளிக்கே ஒளித்து சும்மா இருக்கப் போதாய் இனி மனமே தெரியாது ஒரு பூதர்க்குமே.
18.	வையிற் கதிர்வடி வேலோனை வாழ்த்தி வறிஞர்க்கென்றும் நொய்யிற் பிளவள வேனும் பகிர்மின்க னுங்கட்கிங்ஙன் வெய்யிற் கொதுங்க வுதவா வுடம்பின் வெறுநிழல்போற் கையிற் பொருளு முதவாது காணுங் கடைவழிக்கே.	வையில் கதிர் வடி வேலோனை வாழ்த்தி வறிஞர்க்கு என்றும் நொய்யின் பிளவு அளவேனும் பகிர்மின்கள் நுங்கட்கு இங்ஙன் வெய்யிற்கு ஒதுங்க உதவா உடம்பின் வெறு நிழல் போல் கையில் பொருளும் உதவாது காண் உம் கடை வழிக்கே.
19.	சொன்ன கிரௌஞ்ச கிரியு டுருவித் தொளைத்தவைவேல் மன்ன கடம்பின் மலர்மாலை மார்பமௌ னத்தையுற்று நின்னை யுணர்ந்துணர்ந் தெல்லா மொருங்கிய நிர்க்குணம்புண் டென்னை மறந்திருந் தேனிற்ந் தேவிட்ட திவ்வுடம்பே.	சொன்ன கிரௌஞ்ச கிரி ஊடுருவித் தொளைத்த வை வேல் மன்ன கடம்பின் மலர் மாலை மார்ப மௌனத்தை உற்று நின்னை உணர்ந்து உணர்ந்து எல்லாம் ஒருங்கிய நிர்க்குணம் புண்டு என்னை மறந்திருந்தேன் இறந்து விட்டது இவ்வுடம்பே.

#		பதம் பிரித்தல்
20.	கோழிக் கொடிய னடிபணி யாமற் குவலயத்தே வாழக் கருது மதியிலி காளுங்கள் வல்வினைநோ யூழிற் பெருவலி யுண்ணவொட் டாதுங்க ளத்தமெல்லாம் ஆழப் புதைத்துவைத் தால்வரு மோநும் மடிப்பிறகே.	கோழி கொடியன் அடி பணியாமல் குவலயத்தே வாழ கருதும் மதியிலிகாள் உங்கள் வல்வினை நோய் ஊழில் பெருவலி உண்ண ஓட்டாது உங்கள் அத்தம் எல்லாம் ஆழப் புதைத்து வைத்தால் வருமோ நும் அடிப்பிறகே.
21.	மரணப்ர மாத நமக்கில்லை யாமென்றும் வாய்த்ததுணை கிரணக் கலாபியும் வேலுமுண் டேகின் கிணிமுகுள சரணப்ர தாப சசிதேவி மங்கல்ய தந்துரக்ஷா பரணக்ரு பாகர ஞானா கரசுர பாஸ்கரனே.	மரண ப்ரமாதம் நமக்கு இல்லையாம் என்றும் வாய்த்த துணை கிரண கலாபியும் வேலும் உண்டே கிண்கிணி முகுள சரண ப்ரதாப சசிதேவி மங்கல்ய தந்து ரக்ஷாபரண க்ருபாகர ஞானாகர சுர பாஸ்கரனே.
22.	மொய்தா ரணிசுழல் வள்ளியை வேட்டவன் முத்தமிழால் வைதா ரையுமங்கு வாழவைப் போன்வெய்ய வாரணம்போற் கைதா னிருப துடையான் தலைபத்துங் கத்தரிக்க எய்தான் மருகன் உமையாள் பயந்த இலஞ்சியமே.	மொய்தார் அணிசுழல் வள்ளியை வேட்டவன் முத்தமிழால் வைதாரையும் அங்கு வாழ வைப்போன் வெய்ய வாரணம் போல் கை தான் இருபது உடையான் தலை பத்தும் கத்தரிக்க எய்தான் மருகன் உமையாள் பயந்த இலஞ்சியமே.
23.	தெய்வத் திருமலைச் செங்கோட்டில் வாழூஞ் செழுஞ்சுடரே வைவைத்த வேற்படை வானவ னேமற வேலுனைநான் ஐவர்க் கிடம்பெறக் காலிரண் டோட்டி யதிலிரண்டு கைவைத்த வீடு குலையுமுன் னேவந்து காத்தருளே.	தெய்வத் திருமலை செங்கோட்டில் வாழும் செழும் சுடரே வை வைத்த வேற்படை வானவனே மறவேன் உனை நான் ஐவர்க்கு இடம் பெறக் கால் இரண்டு ஓட்டி அதில் இரண்டு கை வைத்த வீடு குலையும் முன்னே வந்து காத்தருளே.
24.	கின்னங் குறித்தடி யேன்செவி நீயன்று கேட்கச் சொன்ன குன்னங் குறிச்சி வெளியாக்கி விட்டது கோடுகுழல் சின்னங் குறிக்கச் குறிஞ்சிக் கிழவர் சிறுமிதனை முன்னங் குறிச்சியிற் சென்றுகல் யாண முயன்றவனே.	கின்னம் குறித்து அடியேன் செவி நீ அன்று கேட்கச் சொன்ன குன்னம் குறிச்சி வெளியாக்கி விட்டது கோடு குழல் சின்னம் குறிக்க குறிஞ்சிக் கிழவர் சிறுமி தனை முன்னம் குறிச்சியில் சென்று கல்யாணம் முயன்றவனே.
25.	தண்டா யுதமும் திரிகுல மும்விழத் தாக்கியுன்னைத் திண்டாட வெட்டி விழவிடு வேன்செந்தில் வேலனுக்குத் தொண்டா கியவென் னவிரோத ஞானச் சுடர்வாள் கண்டா யடாவந்த காவந்து பார்சற்றென் கைக்கெட்டவே.	தண்டாயுதமும் திரிகுலமும் விழத் தாக்கி உன்னைத் திண்டாட வெட்டி விழ விடுவேன் செந்தில் வேலனுக்கு தொண்டாகிய என் அவிரோத ஞான சுடர் வாள் கண்டாய் அடா அந்தகா வந்து பார் சற்று என் கைக்கு எட்டவே.
26.	நீலச் சிகண்டியி லேறும் பிரானெந்த நேரத்திலுங் கோலக் குறத்தி யுடன்வரு வான்குரு நாதன்சொன்ன சீலத்தை மெள்ளத் தெளிந்தறி வார்சிவ யோகிகளே காலத்தை வென்றிருப் பார்மரிப் பார்வெறுங் கர்மிகளே.	நீல சிகண்டியில் ஏறும் பிரான் எந்த நேரத்திலும் கோல குறத்தி உடன் வருவான் குருநாதன் சொன்ன சீலத்தை மெள்ள தெளிந்து அறிவார் சிவ யோகிகளே காலத்தை வென்று இருப்பார் மரிப்பார் வெறும் கர்மிகளே.

#		பதம் பிரித்தல்
27.	ஔலையுந் தூதருங் கண்டுதிண் டாட லொழித்தெனக்குக் காலையு மாலையு முன்னிற்கு மேகந்த வேள்மருங்கிற் சேலையுங் கட்டிய சீராவுங் கையிற் சிவந்த செச்சை மாலையுஞ் சேவற் பதாகையுந் தோகையும் வாகையுமே.	ஔலையும் தூதரும் கண்டு திண்டாடல் ஔழித்து எனக்கு காலையும் மாலையும் முன் நிற்குமே கந்தவேள் மருங்கில் சேலையும் கட்டிய சீராவு<ம் கையில் சிவந்த செச்சை மாலையும் சேவல் பதாகையும் தோகையும் வாகையுமே.
28.	வேலே விளங்குகை யான்செய்ய தாளினில் வீழ்ந்திறைஞ்சி மாலே கொளவிங்ஙன் காண்பதல் லான்மன வாக்குச்செய லாலே யடைதற் கரிதா யருவரு வாகியொன்று போலே யிருக்கும் பொருளையெவ் வாறு புகல்வதுவே.	வேலே விளங்கும் கையான் செய்ய தாளினில் வீழ்ந்து இறைஞ்சி மாலே கொள இங்ஙன் காண்பது அல்லால் மன வாக்கு செயலாலே அடைதற்கு அரிதாய் அரு உருவாகி ஒன்று போலே இருக்கும் பொருளை எவ்வாறு புகல்வதுவே.
29.	கடத்திற் குறத்தி பிரானரு ளாற்கலங் காதசித்தத் திடத்திற் புணையென யான்கடந் தேன்சித்ர மாதரல்குற் படத்திற் கழுத்திற் பழுத்தசெவ் வாயிற் பணையிலுந்தித் தடத்திற் றனத்திற் கிடக்கும்வெங் காம சமுத்திரமே.	கடத்தில் குறத்தி பிரான் அருளால் கலங்காத சித்த திடத்தில் புணை என யான் கடந்தேன் சித்ர மாதர் அல்குல் படத்தில் கழுத்தில் பழுத்த செவ்வாயில் பணையில் உந்தி தடத்தில் தனத்தில் கிடக்கும் வெம் காம சமுத்திரமே.
30.	பாலென் பதுமொழி பஞ்சென் பதுபதம் பாவையர்கண் சேலென்ப தாகத் திரிகின்ற நீசெந்தி லோன்றிருக்கை வேலென் கிலைகொற்ற மயூர மென்கிலை வெட்சித்தண்டைக் காலென் கிலைமன மேயெங்ங னேமுத்தி காண்பதுவே.	பால் என்பது மொழி பஞ்சு என்பது பதம் பாவையர் கண் சேல் என்பது ஆக திரிகின்ற நீ செந்திலோன் திருக்கை வேல் என்கிலை கொற்ற மயூரம் என்கிலை வெட்சி தண்டை கால் என்கிலை மனமே எங்ஙனே முத்தி காண்பதுவே.
31.	பொக்கக் குடிலிற் புகுதா வகைபுண்ட ரீகத்தினுஞ் செக்கச் சிவந்த கழல்வீடு தந்தருள் சிந்துவெந்து கொக்குத் தறிபட் டெறிபட் டுதிரங் குமுகுமெனக் கக்கக் கிரியுரு வக்கதிர் வேல்தொட்ட காவலனே.	பொக்க குடிலில் புகுதா வகை புண்டரீகத்தினும் செக்க சிவந்த கழல் வீடு தந்தருள் சிந்து வெந்து கொக்கு தறிபட்டு எறிபட்டு உதிரம் குமு குமு என கக்க கிரி உருவ கதிர்வேல் தொட்ட காவலனே.
32.	கிளைத்துப் புறப்பட்ட சூர்மார் புடன்கிரி யூடுருவத் தொளைத்துப் புறப்பட்ட வேற்கந்த னேதுறந் தோருளத்தை வளைத்துப் பிடித்துப் பதைக்கப் பதைக்க வதைக்குங்கண்ணார்க் கிளைத்துத் தவிக்கின்ற என்னை யெந்நாள்வந் திரட்சிப்பையே.	கிளைத்து புறப்பட்ட சூர் மார்புடன் கிரி ஊடுருவ தொளைத்து புறப்பட்ட வேல் கந்தனே துறந்தோர் உளத்தை வளைத்து பிடித்து பதைக்க பதைக்க வதைக்கும் கண்ணார்க்கு இளைத்து தவிக்கின்ற என்னை எந்நாள் வந்து இரட்சிப்பையே.
33.	முடியாப் பிறவிக் கடலிற் புகார்முழு துங்கெடுக்கு மிடியாற் படியில் விதனப் படார்வெற்றி வேற்பெருமாள் அடியார்க்கு நல்ல பெருமாள் அவுணர் குலமடங்கப் பொடியாக் கியபெரு மாள்திரு நாமம் புகல்பவரே.	முடியா பிறவி கடலில் புகார் முழுதும் கெடுக்கும் மிடியால் படியில் விதனப்படார் வெற்றி வேல் பெருமாள் அடியார்க்கு நல்ல பெருமாள் அவுணர் குலம் அடங்க பொடியாக்கிய பெருமாள் திரு நாமம் புகல்பவரே.

#		பதம் பிரித்தல்
34.	பொட்டாக வெற்பைப் பொருதகந் தாதப்பிப் போனதொன்றற் கெட்டாத ஞான கலைதரு வாயிருங் காமவிடாய்ப் பட்டா ருயிரைத் திருகிப் பருகிப் பசிதணிக்குங் கட்டாரி வேல்விழி யார்வலைக் கேமனங் கட்டுண்டதே.	பொட்டாக வெற்பை பொருத கந்தா தப்பி போனது ஒன்றற்கு எட்டாத ஞான கலை தருவாய் இரும் காம விடாய் பட்டார் உயிரைத் திருகி பருகி பசி தணிக்கும் கட்டாரி வேல் விழியார் வலைக்கே மனம் கட்டுண்டதே.
35.	பத்தித் துறையிழிந் தாநந்த வாரி படிவதினால் புத்தித் தரங்கந் தெளிவதென் றோபொங்கு வெங்குருதி மெத்திக் குதிகொள்ள வெஞ்சூ ரனைவிட்ட சுட்டியிலே குத்தித் தரங்கொண் டமரா வதிகொண்ட கொற்றவனே.	பத்தி துறையில் இழிந்து ஆநந்த வாரி படிவதனால் புத்தி தரங்கம் தெளிவது என்றோ பொங்கு வெம் குருதி மெத்தி குதி கொள்ள வெம் சூரனை விட்ட சுட்டியிலே குத்தி தரம் கொண்டு அமராவதி கொண்ட கொற்றவனே.
36.	சுழித்தோடு மாற்றிற் பெருக்கா னதுசெல்வந் துன்ப மின்பங் கழித்தோடு கின்றதெக் காலநெஞ் சேகரிக் கோட்டு முத்தைக் கொழித்தோடு காவிரிச் செங்கோட னென்கிலை குன்றமெட்டுங் கிழித்தோடு வேலென் கிலையெங்ங னேமுத்தி கிட்டுவதே.	சுழித்து ஓடும் ஆற்றின் பெருக்கு ஆனது செல்வம் துன்பம் இன்பம் கழித்து ஓடுகின்றது எக்காலம் நெஞ்சே கரிக் கோட்டு முத்தை கொழித்து ஓடும் காவிரி செங்கோடன் என்கிலை குன்றம் எட்டும் கிழித்து ஓடும் வேல் என்கிலை எங்ஙனே முத்தி கிட்டுவதே.
37.	கண்டுண்ட சொல்லியர் மெல்லியர் காமக் கலவிக்கள்ளை மொண்டுண் டயர்கினும் வேன்மற வேன்முது கூளித்திரள் ண்டுண் டுடுடு டே டுடுடு டுண்டுண்டு டிண்டிண் டெனக்கொட்டி யாடவெஞ் சூர்க்கொன்ற ராவுத்தனே.	கண்டு உண்ட சொல்லியர் மெல்லியர் காம கலவி கள்ளை மொண்டு உண்டு அயர்கினும் வேல் மறவேன் முதுகூளி திரள் ண்டுண்டு டுடுடு டே டுடுடு டுண்டுண்டு டிண் டிண் என கொட்டி ஆட வெம் சூர் கொன்ற ராவுத்தனே.
38.	நாளென் செய்யும்வினை தானென் செயுமெனை நாடிவந்த கோளென் செயுங்கொடுங் கூற்றென் செயுங்கும ரேசரிரு தாளூஞ் சிலம்புஞ் சதங்கையுந் தண்டையுஞ் சண்முகமுந் தோளூங் கடம்பு மெனக்குமுன் னேவந்து தோன்றிடினே.	நாள் என் செய்யும் வினை தான் என் செய்யும் எனை நாடி வந்த கோள் என் செய்யும் கொடும் கூற்று என் செய்யும் குமரேசர் இரு தாளும் சிலம்பும் சதங்கையும் தண்டையும் சண்முகமும் தோளும் கடம்பும் எனக்கு முன்னே வந்து தோன்றிடினே.
39.	உதித்தாங் குழல்வதுஞ் சாவதுந் தீர்த்தெனை யுன்னிலொன்றா விதித்தாண் டருள்தருங் காலமுண் டோவெற்பு நட்டுரக பதித்தாம்பு வாங்கிநின் றம்பரம் பம்பரம் பட்டுமல மதித்தான் திருமரு காமயி லேறிய மாணிக்கமே.	உதித்து ஆங்கு உழல்வதும் சாவதும் தீர்த்து எனை உன்னில் ஒன்றா விதித்து ஆண்டு அருள் காலம் உண்டோ வெற்பு நட்டு உரக பதி தாம்பு வாங்கி நின்று அம்பரம் பம்பரம் பட்டு உழல மதித்தான் திரு மருக மயில் ஏறிய மாணிக்கமே.
40.	சேல்பட் டழிந்தது செந்தார் வயற்பொழில் தேங்கடம்பின் மால்பட் டழிந்தது பூங்கொடி யார்மனம் மாமயிலோன் வேல்பட் டழிந்தது வேலையுஞ் சூரனும் வெற்புமவன் கால்பட் டழிந்ததிங் கென்றலை மேலயன் கையெழுத்தே.	சேல் பட்டு அழிந்தது செந்தார் வயல் பொழில் தேம் கடம்பின் மால் பட்டு அழிந்தது பூங் கொடியார் மனம் மா மயிலோன் வேல் பட்டு அழிந்தது வேலையும் சூரனும் வெற்பும் அவன் கால் பட்டு அழிந்தது இங்கு என் தலை மேல் அயன் கை எழுத்தே.

#		பதம் பிரித்தல்
41.	பாலே யனைய மொழியார்த மின்பத்தைப் பற்றியென்றும் மாலேகொண் டய்யும் வகையறி யேன்மலர்த் தாள்தருவாய் காலே மிகவுண்டு காலே யிலாத கணபணத்தின் மேலே துயில்கொள்ளு மாலோன் மருகசெவ் வேலவனே.	பாலே அனைய மொழி மாதர் தம் இன்பத்தை பற்றி என்னும் மாலே கொண்டு உய்யும் வகை அறியேன் மலர் தாள் அருள்வாய் காலே மிக உண்டு காலே இலாத கண பணத்தின் மேலே துயில் கொள்ளு மாலோன் மருக செவ் வேலவனே.
42.	நிணங்காட்டுங் கொட்டிலை விட்டொரு வீடெய்தி நிற்கநிற்குங் குணங்காட்டி யாண்ட குருதே சிகனங் குறச்சிறுமான் பணங்காட்டு மல்குற் குருகுங் குமரன் பதாம்புயத்தை வணங்காத் தலைவந்தி தெங்கே யெனக்கிங்ஙன் வாய்த்ததுவே.	நிணம் காட்டும் கொட்டிலை விட்டு ஒரு வீடு எய்தி நிற்க நிற்கும் குணம் காட்டி ஆண்ட குரு தேசிகன் அம் குற சிறு மான் பணம் காட்டும் அல்குற்கு உருகும் குமரன் பத அம் புயத்தை வணங்கா தலை வந்து இது எங்கே எனக்கு இங்ஙன் வாய்த்ததுவே.
43.	கவியாற் கடலடைத் தோன்மரு கோனைக் கணபணக்கட் செவியாற் பணியணி கோமான் மகனைத் திறலரக்கர் புவியார்ப் பெழ்த்தொட்ட போர்வேல் முருகனைப் போற்றியன்பாற் குவியாக் கரங்கள்வந் தெங்கே யெனக்கிங்ஙன் கூடியவே.	கவியால் கடல் அடைத்தோன் மருகோனை கண பண கண் செவியால் பணி அணி கோமான் மகனை திறல் அரக்கர் புவி ஆர்ப்ப எழ தொட்ட போர் வேல் முருகனை போற்றி அன்பால் குவியா கரங்கள் வந்து எங்கே எனக்கு இங்ஙன் கூடியவே.
44.	தோலாற் சுவர்வைத்து நாலாறு காலிற் சுமத்தியிரு காலா லெழுப்பி வளைமுது கோட்டிக்கைந் நாற்றிநரம் பாலார்க்கை யிட்டுத் தசைகொண்டு மேய்ந்த அகம்பிரிந்தால் வேலாற் கிரிதொளைத் தோனிரு தாளினறி வேறில்லையே.	தோலால் சுவர் வைத்து நாலாறு காலில் சுமத்தி இரு காலால் எழுப்பி வளை முதுகு ஓட்டி கை நாற்றி நரம்பால் ஆர்க்கை இட்டு தசை கொண்டு மேய்ந்த அகம் பிரிந்தால் வேலால் கிரி தொளைத்தோன் இரு தாளினறி வேறு இல்லையே.
45.	ஒருபூ தருமறி யாத்தனி வீட்டி லுரையுணர்வற் றிரு பூதவீட்டி லிராமலென் றானிரு கோட்டொருகைப் பொரு பூ தரமுரித் தேகாச மிட்ட புராந்தகற்குக் குரு பூதவேலவ னிட்டீரே சூர குலாந்தகனே.	ஒரு பூதரும் அறியா தனி வீட்டில் உரை உணர்வு அற்று இரு பூத வீட்டில் இராமல் இரு கோட்டு ஒரு கை பொரு பூதரம் உரித்து ஏகாசம் இட்ட புராந்தகற்கு குரு பூத வேலவ னீட்டீரே சூர குல அந்தகனே.
46.	நீயான ஞான விநோதந் தனையென்று நீயருள்வாய் சேயான வேற்கந்த னேசெந்தி லாய்சித்ர மாதரல்குற் றோயா வருகிப் பருகிப் பெருகித் துவளும்பிந்த மாயா விநோத மநோதுக்க மானது மாய்வதற்கே.	நீயான ஞான விநோதம் தனை என்று நீ அருள்வாய் சேயான வேல் கந்தனே செந்திலாய் சித்ர மாதர் அல்குல் தோயா உருகி பருகி பெருகி துவளும் இந்த மாயா விநோத மநோ துக்கமானது மாய்வதற்கே.
47.	பத்தித் திருமுக மாறுடன் பன்னிரு தோள்களுமாய்த் தித்தித் திருக்கு மமுதுகண் டேன்செயன் மாண்டடங்கப் புத்திக் கமலத் துருகிப் பெருகிப் புவனமெற்றித் தத்திக் கரைபுர ளும்பர மாநந்த சாகரத்தே.	பத்தி திருமுகம் ஆறுடன் பன்னிரு தோள்களுமாய் தித்தித்து இருக்கும் அமுது கண்டேன் செயல் மாண்டு அடங்க புத்தி கமலத்து உருகி பெருகி புவனம் எற்றி தத்தி கரை புரளும் பரம ஆநந்த சாகரத்தே.

#		பதம் பிரித்தல்
48.	புத்தியை வாங்கிநின் பாதாம் புயத்திற் புகட்டியன்பாய் முத்தியை வாங்க அறிகின்றி லேன்முது சூர்நடுங்கச் சக்தியை வாங்கத் தரமோ குவடு தவிடுபடக் குத்திய காங்கேய னேவினை யேற்கென் குறித்தனையே.	புத்தியை வாங்கி நின் பாதாம் புயத்தில் புகட்டி அன்பாய் முத்தியை வாங்க அறிகின்றிலேன் முது சூர் நடுங்க சக்தியை வாங்க தரமோ குவடு தவிடு பட குத்திய காங்கேயனே வினையேற்கு என் குறித்தனையே.
49.	சூரிற் கிரியிற் கதிர்வே லேறிந்தவன் தொண்டர் குழாஞ் சாரிற் கதியன்றி வேறிலை காண்தண்டு தாவடிபோய்த் தேரிற் கரியிற் பரியிற் றிரிபவர் செல்வமெல்லாம் நீரிற் பொறியென் றறியாத பாவி நெடுநெஞ்சமே.	சூரில் கிரியில் கதிர் வேல் எறிந்தவன் தொண்டர் குழாம் சாரில் கதி அன்றி வேறு இல்லை காண் தண்டு தாவடி போய் தேரில் கரியில் பரியில் திரிபவர் செல்வம் எல்லாம் நீரில் பொறி என்று அறியாத பாவி நெடு நெஞ்சமே.
50.	படிக்குந் திருப்புகழ் போற்றுவன் கூற்றுவன் பாசத்தினாற் பிடிக்கும் பொழுதுவந் தஞ்சலென் பாய்பெரும் பாம்பினின்று நடிக்கும் பிரான்மரு காகொடுஞ் சூர னடுங்கவெற்பை இடிக்குங் கலாபத் தனிமயி லேறு மிராவுத்தனே.	படிக்கும் திருப்புகழ் போற்றுவன் கூற்றுவன் பாசத்தினால் பிடிக்கும் பொழுது வந்து அஞ்சல் என்பாய் பெரும் பாம்பினின்று நடிக்கும் பிரான் மருகா கொடும் சூரன் நடுங்க வெற்பை இடிக்கும் கலாப தனி மயில் ஏறும் இராவுத்தனே.
51.	மலையாறு கூறெழ வேல்வாங்கி னானை வணங்கியன்பின் நிலையான மாதவஞ் செய்குமி னோநும்மை தேடிவருந் தொலையா வழிக்குப் பொதிசோறு முற்ற துணையுங்கண்டீர் இலையா யினும்வெந்த தேதா யினும்பகிர்ந் தேற்றவர்க்கே.	மலை ஆறு கூறு எழ வேல் வாங்கினானை வணங்கி அன்பில் நிலையான மா தவம் செய்குமின் நும்மை தேடி வரும் தொலையா வழிக்கு பொதி சோறும் உற்ற துணையும் கண்டீர் இலையாயினும் வெந்தது ஏதாயினும் பகிர்ந்து ஏற்றவர்க்கே.
52.	சிகராத்ரி கூறிட்ட வேலுஞ்செஞ் சேவலுஞ் செந்தமிழாற் பகரார்வ மீபணி பாசசங் க்ராம பணாமகுட நிகராட் சமபட்ச பட்சி தூரங்க ந்ருபகுமரா குசராட் சசபட்ச விட்சோப தீர குணதுங்கனே.	சிகராத்ரி கூறிட்ட வேலும் செம் சேவலும் செம் தமிழால் பகர் ஆர்வம் ஈ பணி பாச சங்கிராமம் பணா மகுட நிகரம் அட்சமம் பட்ச பட்சி தூரங்கம் நிருப குமரா குச ராட்சச பட்ச விட்சோப தீர குண துங்கனே.
53.	வேடிச்சி கொங்கை விரும்புங் குமரனை மெய்யன்பினாற் பாடிக் கசிந்துள்ள போதே கொடாதவர் பாதகத்தாற் றேடிப் புதைத்துத் திருட்டிற் கொடுத்துத் திகைத்திளைத்து வாடிக் கிலேசித்து வாழ்நாளை வீணுக்கு மாய்ப்பவரே.	வேடிச்சி கொங்கை விரும்பும் குமரனை மெய் அன்பினால் பாடி கசிந்து உள்ள போதே கொடாதவர் பாதகத்தால் தேடி புதைத்து திருட்டில் கொடுத்து திகைத்து இளைத்து வாடி கிலேசித்து வாழ் நாளை வீணுக்கு மாய்ப்பவரே.
54.	சாகைக்கு மீண்டு பிறக்கைக்கு மன்றித் தளர்ந்தவர்க்கொன் நீகைக் கெனைவிதித் தாயிலை யேயிலங் காபுரிக்குப் போகைக்கு நீவழி காட்டென்று போய்க்கடல் தீக்கொளுந்த வாகைச் சிலைவளைத் தோன்மரு காமயில் வாகனனே.	சாகைக்கும் மீண்டு பிறக்கைக்கும் அன்றி தளர்ந்தவர்க்கும் ஒன்று ஈகைக்கு எனை விதித்தாய் இலையே இலங்காபுரிக்கு போகைக்கு நீ வழி காட்டு என்று போய் கடல் தீ கொளுந்த வாகை சிலை வளைத்தோன் மருகா மயில் வாகனனே.

#		பதம் பிரித்தல்
55.	ஆங்கா ரமுமடங் காரொடுங் கார்பர மாநந்தத்தே தேங்கார் நினைப்பு மறப்பு மறார்தினைப் போதளவும் ஓங்காரத் துள்ளொளிக் குள்ளே முருக னுருவங்கண்டு தூங்கார் தொழும்புசெய் யாரென்செய் வார்யம தூதருக்கே.	ஆங்காரமும் அடங்கார் ஓடுங்கார் பரம ஆநந்தத்தே தேங்கார் நினைப்பும் மறப்பும் அறார் தினை போதளவும் ஓங்காரத்து உள் ஒளிக்குள்ளே முருகன் உருவம் கண்டு தூங்கார் தொழும்பு செய்யார் என் செய்வார் யம தூதருக்கே.
56.	கிழியும் படியடற் குன்றெறிந் தோன்கவி கேட்டுருகி இழியுங் கவிகற் றிடாதிருப் பீரெரி வாய்நரகக் குழியுந் துயரும் விடாய்ப்படக் கூற்றுவ னூர்க்குச்செல்லும் வழியுந் துயரும் பகரீர் பகரீர் மறந்தவர்க்கே.	கிழியும்படி அடல் குன்று எறிந்தோன் கவி கேட்டு உருகி இழியுங் கவி கற்றிடாது இருப்பீர் எரி வாய் நரக குழியும் துயரும் விடாய்ப் பட கூற்றுவன் ஊர்க்கு செல்லும் வழியும் துயரும் பகரீர் பகரீர் மறந்தவர்க்கே.
57.	பொருபிடி யுங்களி றும்வினை யாடும் புனச்சிறுமான் தருபிடி காவல சண்முக வாவெனச் சாற்றிநித்தம் இருபிடி சோறுகொண் டிட்டுண் டிருவினை யோமிறந்தால் ஒருபிடி சாம்பருங் காணாது மாய வுடம்பிதுவே.	பொரு பிடியும் களிறும் வினையாடும் புன சிறுமான் தரு பிடி காவல சண்முக வா என சாற்றி நித்தம் இரு பிடி சோறு கொண்டு இட்டு உண்டு இரு வினையோம் இறந்தால் ஒரு பிடி சாம்பரும் காணாது மாய உடம்பு இதுவே.
58.	நெற்றாப் பசுங்கதிர்ச் செவ்வேனல் காக்கின்ற நீலவள்ளி முற்றாத் தனத்திற் கினிய பிரானிக்கு முல்லையுடன் பற்றாக்கை யும்வெந்து சங்க்ராம வேளும் படவிழியாற் செற்றார்க் கினியவன் தேவேந்தர் லோக சிகாமணியே.	நெற்றா பசும் கதிர் செவ் ஏனல் காக்கின்ற நீல வள்ளி முற்றா தனத்திற்கு இனிய பிரான் இக்கு முல்லையுடன் பற்றாக்கையும் வெந்து சங்க்ராம வேளும் பட விழியால் செற்றார்க்கு இனியவன் தேவேந்தர் லோக சிகா மணியே.
59.	பொங்கார வேலையில் வேலைவிட் டோனருள் போலுதவ எங்கா யினும்வரு மேற்பவர்க் கிட்ட திடாமல் வைத்த வங்கா ரமுமுங்கள் சிங்கார வீடு மடந்தையருஞ் சங்காத மோகெடு வீருயிர் போமத் தனிவழிக்கே.	பொங்கு ஆர வேலையில் வேலை விட்டோன் அருள் போல் உதவ எங்காயினும் வரும் ஏற்பவர்க்கு இட்டது இடாமல் வைத்த வங்காரமும் உங்கள் சிங்கார வீடும் மடந்தையரும் சங்காதமோ கெடுவீர் உயிர் போம் அத் தனி வழிக்கே.
60.	சிந்திக் கிலேனின்று சேவிக் கிலேன்றண்டைச் சிற்றடியை வந்திக் கிலேனொன்றும் வாழ்த்து கிலேன்மயில் வாகனனைச் சந்திக் கிலேன்பொய்யை நிந்திக்கி லேனுண்மை சாதிக்கிலேன் புந்திக் கிலேசமுங் காயக் கிலேசமும் போக்குதற்கே.	சிந்திக்கிலேன் நின்று சேவிக்கிலேன் தண்டை சிற்றடியை வந்திக்கிலேன் ஒன்றும் வாழ்த்துகிலேன் மயில் வாகனனைச் சந்திக்கிலேன் பொய்யை நிந்திக்கிலேன் உண்மை சாதிக்கிலேன் புந்தி கிலேசமும் காய கிலேசமும் போக்குதற்கே.
61.	வரையற் றவுணர் சிரமற்று வாரிதி வற்றச்செற்ற புரையற்ற வேலவன் போதித்தவா பஞ்ச பூதமுற்ற றுரையற் றுணர்வற் றுடலற் றுயிரற் றுபாயமற்றுக் கரையற் றிருளற் றெனதற் றிருக்குமக் காட்சியதே.	வரை அற்று அவுணர் சிரம் அற்று வாரிதி வற்ற செற்ற புரை அற்ற வேலவன் போதித்தவா பஞ்ச பூதமும் அற்று உரை அற்று உணர்வு அற்று உடல் அற்று உபாயம் அற்று கரை அற்று இருள் அற்று எனது அற்று இருக்கும் அக் காட்சி அதே.

#		பதம் பிரித்தல்
62.	ஆலுக் கணிகலம் வெண்டலை மாலை யகிலமுண்ட மாலுக் கணிகலந் தண்ணந் துழாய்மயி லேறுமையன் காலுக் கணிகலம் வானோர் முடியுங் கடம்புங்கையில் வேலுக் கணிகலம் வேலையுஞ் சூரனும் மேருவுமே.	ஆலுக்கு அணி கலம் வெண் தலை மாலை அகிலம் உண்ட மாலுக்கு அணி கலம் தண் அம் துழாய் மயில் ஏறும் ஐயன் காலுக்கு அணி கலம் வானோர் முடியும் கடம்பும் கையில் வேலுக்கு அணி கலம் வேலையும் சூரனும் மேருவுமே.
63.	பாதித் திருவுருப் பச்சென் றவர்க்குத்தன் பாவனையைப் போதித்த நாதனைப் போர்வே லனைச்சென்று போற்றியுய்யச் சோதித்த மெய்யன்பு பொய்யோ அழுது தொழுதுருகிச் சாதித்த புத்திவந் தெங்கே யெனக்கிங்ஙன் சந்தித்ததே.	பாதி திருவுரு பச்சை என்றவர்க்கு தன் பாவனையை போதித்த நாதனை போர் வேலனை சென்று போற்றி உய்ய சோதித்த மெய் அன்பு பொய்யோ அழுது தொழுது உருகி சாதித்த புத்தி வந்து எங்கே எனக்கு இங்ஙன் சந்தித்ததே.
64.	பட்டிக் கடாவில் வருமந்த காவுனைப் பாரறிய வெட்டிப் புறங்கண் டலாது விடேன்வெய்ய சூரனைப்போய் முட்டிப் பொருதசெவ் வேற்பெரு மான்திரு முன்புநின்றேன் கட்டிப் புறப்பட டாசத்தி வானென்றன் கையதுவே.	பட்டி கடாவில் வரும் அந்தகா உனை பார் அறிய வெட்டி புறம் கண்டு அலாது விடேன் வெய்ய சூரனை போய் முட்டி பொருத செவ்வேள் பெருமான் திரு முன்பு நின்றேன் கட்டி புறப்படு அடா சத்தி வாள் என்றன் கையதுவே.
65.	வெட்டுங் கடாமிசைத் தோன்றும்வெங் கூற்றன் விடுங்கயிற்றாற் கட்டும் பொழுது விடுவிக்க வேண்டுங் கராசலங்கள் எட்டுங் குலகிரி யெட்டும்விட் டோடவெட் டாதவெளி மட்டும் புதைய விரிக்குங் கலாப மயூரத்தனே.	வெட்டும் கடா மிசை தோன்றும் வெம் கூற்றன் விடும் கயிற்றால் கட்டும் பொழுது விடுவிக்க வேண்டும் கராசலங்கள் எட்டும் குலகிரி எட்டும் விட்டு ஓட எட்டாத வெளி மட்டும் புதைய விரிக்கும் கலாப மயூரத்தனே.
66.	நீர்க் குமிழிக்கு நிகரென்பர் யாக்கைநில் லாதுசெல்வம் பார்க்கு மிடத்தந்த மின்போலு மென்பர் பசித்துவந்தே ஏற்கு மவர்க்கிட வென்னினெங் கேனு மெழுந்திருப்பார் வேற்கும ரற்கன் பிலாதவர் ஞான மிகவுநன்றே.	நீர் குமிழிக்கு நிகர் என்பர் யாக்கை நில்லாது செல்வம் பார்க்கும் இடத்து அந்த மின் போலும் என்பர் பசித்து வந்தே ஏற்கும் அவர்க்கு இட என்னில் எங்கேனும் எழுந்து இருப்பார் வேல் குமரனிடம் அன்பு இல்லாதவர்கள் ஞானம் மிகவும் நன்றே.
67.	பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றுநின் சிற்றடியைக் குறுகிப் பணிந்து பெறக்கற் றிலேன்மத கும்பகம்பத் தறுகட் சிறுகட் சங்கராம சயில சரசவல்லி இறுகத் தழுவுங் கடகா சலபன் னிருபுயனே.	பெறுதற்கு அரிய பிறவியை பெற்று நின் சிற்றடியை குறுகி பணிந்து பெற கற்றிலேன் மத கும்பம் கம்பம் தறுகண் சிறு கண் சங்கராமம் சயிலம் சரசவல்லி இறுக தழுவும் கடகாசல பன்னிரு புயனே.
68.	சாடுஞ் சமரத் தனிவேல் முருகன் சரணத்திலே ஓடுங் கருத்தை யிருத்தவல் லார்க்குகம் போய்ச்சகம்போய்ப் பாடுங் கவுரி பவுரிகொண் டாடப் பசுபதிநின் றாடும் பொழுது பரமாயிருக்கு மதீதத்திலே.	சாடும் சமர தனி வேல் முருகன் சரணத்திலே ஓடும் கருத்தை இருத்த வல்லார்க்கு உகம் போய் சகம் போய் பாடும் கவுரி பவுரி கொண்டாட பசுபதி நின்று ஆடும் பொழுது பரமாய் இருக்கும் அதீதத்திலே.

#		பதம் பிரித்தல்
69.	தந்தைக்கு முன்னந் தனிஞான வானொன்று சாதித்தருள் கந்தச் சுவாமி யெனைத்தேற் றியபின்னர்க் காலன்வெம்பி வந்திப் பொழுதென்னை யென்செய்ய லாஞ்சத்தி வானொன்றினாற் சிந்தத் துணிப்பன் தணிப்பருங் கோபத்ரி சூலத்தையே.	தந்தைக்கு முன்னம் தனி ஞான வான் ஒன்று சாதித்து அருள் கந்த சுவாமி எனை தேற்றிய பின்னர் காலன் வெம்பி வந்து இப்பொழுது என்ன செய்யலாம் சத்தி வான் ஒன்றினால் சிந்த துணிப்பன் தணிப்பரும் கோப த்ரி சூலத்தையே.
70.	விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்ம்மைகுன்றா மொழிக்குத் துணைமுரு காவெனு நாமங்கள் முன்புசெய்த பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோளும் பயந்ததனி வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ்செங் கோடன் மயூரமுமே.	விழிக்கு துணை திரு மென் மலர் பாதங்கள் மெய்ம்மை குன்றா மொழிக்கு துணை முருகா எனும் நாமங்கள் முன்பு செய்த பழிக்கு துணை அவன் பன்னிரு தோளும் பயந்த தனி வழிக்கு துணை வடி வேலும் செங்கோடன் மயூரமுமே.
71.	துருத்தி யெனும்படி கும்பித்து வாயுவைச் சுற்றிமுறித் தருத்தி யுடம்பை யொருக்கிலென் னாஞ்சிவ யோகமென்னுங் குருத்தை யறிந்து முகமா றுடைக்குரு நாதன் சொன்ன கருத்தை மனத்தி லிருத்துங்கண் டீர்முத்தி கைகண்டதே.	துருத்தி எனும்படி கும்பித்து வாயுவை சுற்றி முறித்து அருத்தி உடம்பை ஒருக்கில் என்னாம் சிவ யோகம் என்னும் குருத்தை அறிந்து முகம் ஆறு உடை குருநாதன் சொன்ன கருத்தை மனத்தில் இருத்துங்கள் கண்டீர் முத்தி கை கண்டதே.
72.	சேந்தனைக் கந்தனைச் செங்கோட்டு வெற்பனைச் செஞ்சுடர்வேல் வேந்தனைச் செந்தமிழ் நூல்விரித் தோனை விளங்குவள்ளி காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக் கார்மயில் வாகனனைச் சாந்துணைப் போது மறவா தவர்க்கொரு தாழ்வில்லையே.	சேந்தனை கந்தனை செங்கோட்டு வெற்பனை செம் சுடர் வேல் வேந்தனை செந்தமிழ் நூல் விரித்தோனை விளங்கு வள்ளி காந்தனை கந்த கடம்பனை கார் மயில் வாகனனை சாந்துணை போதும் மறவாதவர்க்கு ஒரு தாழ்வு இல்லையே.
73.	போக்கும் வரவு மிரவும் பகலும் புறம்புமுள்ளும் வாக்கும் வடிவு முடிவுமில் லாதொன்று வந்துவந்து தாக்கு மநோலயந் தானே தருமெனைத் தன் வசத்தே ஆக்கு மறுமுக வாசொல் லொணாதிந்த ஆநந்தமே.	போக்கும் வரவும் இரவும் பகலும் புறம்பும் உள்ளும் வாக்கும் வடிவும் முடிவும் இல்லாத ஒன்று வந்து வந்து தாக்கும் மநோலயம் தானே தரும் எனை தன் வசத்தே ஆக்கும் அறுமுகவா சொல்லொணாது இந்த ஆநந்தமே.
74.	அராப்புனை வேணியன் சேயருள் வேண்டு மவிழ்ந்தஅன்பாற் குராப்புனை தண்டையந் தாள்தொழல் வேண்டுங் கொடியஐவர் பராக்கறல் வேண்டும் மனமும் பதைப்பறல் வேண்டுமென்றால் இராப்பக லற்ற இடத்தே யிருக்கை யெளிதல்லவே.	அரா புனை வேணியன் சேய் அருள் வேண்டும் அவிழ்ந்த அன்பால் குரா புனை தண்டையன் தாள் தொழ வேண்டும் கொடிய ஐவர் பராக்கு அற வேண்டும் மனமும் பதைப்பு அறல் வேண்டும் என்றால் இராப் பகல் அற்ற இடத்தே இருக்கை எளிது அல்லவே.
75.	படிக்கின் நிலைபழ நித்திரு நாமம் படிப்பவர்தாள் முடிக்கின் நிலைமுரு காவென் கிலைமுசி யாமலிட்ட மிடிக்கின் நிலைபர மாநந்த மேற்கொள விம்மிவிம்மி நடிக்கின் நிலைநெஞ்ச மேதஞ்ச மேது நமக்கினியே.	படிக்கின்றிலை பழநி திரு நாமம் படிப்பவர் தாள் முடிக்கின்றிலை முருகா என்கிலை முசியாமல் இட்டு மிடிக்கின்றிலை பரமாநந்தம் மேற் கொள விம்மி விம்மி நடிக்கின்றிலை நெஞ்சமே தஞ்சம் ஏது நமக்கு இனியே.

#		பதம் பிரித்தல்
76.	கோடாத வேதனுக் கியான்செய்த குற்றமென் குன்றெறிந்த தாடாள னேதென் தணிகைக் குமரநின் றண்டையந்தாள் சூடாத சென்னியு நாடாத கண்ணுந் தொழாதகையும் பாடாத நாவு மெனக்கே தெரிந்து படைத்தனனே.	கோடாத வேதனுக்கு யான் செய்த குற்றம் என் குன்று எறிந்த தாடாளனே தென் தணிகை குமர நின் தண்டை அம் தாள் சூடாத சென்னியும் நாடாத கண்ணும் தொழாத கையும் பாடாத நாவும எனக்கே தெரிந்து படைத்தனனே.
77.	சேல்வாங்கு கண்ணியர் வண்ணப் பயோதரஞ் சேரஎண்ணி மால்வாங்கி யேங்கி மயங்காமல் வெள்ளி மலையெனவே கால்வாங்கி நிற்குங் களிற்றான் கிழத்தி கழுத்திற்கட்டு நூல்வாங்கி டாதன்று வேல்வாங்கி பூங்கழல் நோக்குநெஞ்சே.	சேல் வாங்கு கண்ணியர் வண்ண பயோதரம் சேர எண்ணி மால் வாங்கி ஏங்கி மயங்காமல் வெள்ளி மலை எனவே கால் வாங்கி நிற்கும் களிற்றான் கிழத்தி கழுத்தில் கட்டு நூல் வாங்கிடாது அன்று வேல் வாங்கி பூங்கழல் நோக்கு நெஞ்சே.
78.	கூர்கொண்ட வேலனைப் போற்றாம லேற்றங்கொண் டாடுவீர்கள் போர்கொண்ட கால னுமைக்கொண்டு போமன்று பூண்பனவுந் தார்கொண்ட மாதரு மானிகை யும்பண்ச சாளிகையும் ஆர்கொண்டு போவ ரையோ கெடுவீர்தும் மறிவின்மையே.	கூர் கொண்ட வேலனை போற்றாமல் ஏற்றம் கொண்டு ஆடுவீர்கள் போர் கொண்ட காலன் உமை கொண்டு போம் அன்று பூண்பனவும் தார் கொண்ட மாதரும் மானிகையும் பண சாளிகையும் ஆர் கொண்டு போவார் ஐயோ கெடுவீர் நும் அறிவின்மையே.
79.	பந்தாடு மங்கையர் செங்கயற் பார்வையிற் பட்டுழலுஞ் சிந்தா குலந்தனைத் தீர்த்தருள் வாய்செய்ய வேல்முருகா கொந்தார் கடம்பு புடைசூழ் திருத்தணிக் குன்றினிற்குங் கந்தா இளங்கும ராஅம ராவதி காவலனே.	பந்து ஆடும் மங்கையர் செம் கயல் பார்வையில் பட்டு உழலும் சிந்த ஆகுலம் தனைத் தீர்த்து அருள்வாய் செய்ய வேல் முருகா கொந்தார் கடம்பு புடை சூழ் திருத்தணிகை குன்றில் நிற்கும் கந்தா இளங் குமரா அமராவதி காவலனே.
80.	மாகத்தை முட்டி வருநெடுங் கூற்றன்வந் தாலென்முன்னே தோகைப் புரவியிற் றோன்றிநிற் பாய்சுத்த நித்தமுத்தித் த்யாகப் பொருப்பைத் த்ரிபுரந் தகனைத் த்ரியம்பகனைப் பாகத்தில் வைக்கும் பரமகல் யாணிதன் பாலகனே.	மாகத்தை முட்டி வரும் நெடும் கூற்றவன் வந்தால் என் முன்னே தோகை புரவியில் தோன்றி நிற்பாய் சுத்த நித்த முத்தி த்யாக பொருப்பைத் த்ரிபுரம் அந்தகனைத் த்ரி அம்பகனை பாகத்தில் வைக்கும் பரம கல்யாணி தன் பாலகனே.
81.	தாரா கணமெனுந் தாய்மார் அறுவர் தருமுலைப்பால் ஆரா துமைமுலைப் பாலுண்ட பால னரையிற்கட்டுஞ் சீராவுங் கையிற் சிறுவாளும் வேலுமென் சிந்தையவே வாரா தகலந்த காவந்த போதுயிர் வாங்குவனே.	தாரா கணம் எனும் தாய் மார் அறுவர் தரும் முலை பால் ஆராது உமை முலை பால் உண்ட பாலன் அரையில் கட்டும் சீராவும் கையில் சிறு வாளும் வேலும் என் சிந்தையவே வாராது அகல் அந்தகா வந்த போது உயிர் வாங்குவனே.
82.	தகட்டிற் சிவந்த கடம்பையு நெஞ்சையுந் தாளிணைக்கே புகட்டிப் பணியப் பணித்தரு ளாய்புண்ட ரீகனண்ட முகட்டைப் பிளந்து வளர்ந்திந்தர் லோகத்தை முட்டவெட்டிப் பகட்டிற் பொருதிட்ட நிட்டுர சூர பயங்கரனே.	தகட்டில் சிவந்த கடம்பையும் நெஞ்சையும் தாள் இணைக்கே புகட்டி பணிய பணித்து அருளாய் புண்டரீகன் அண்ட முகட்டை பிளந்து வளர்ந்து இந்தர் லோகத்தை முட்ட எட்டி பகட்டில் பொருதிட்ட நிட்டுர சூர பயங்கரனே.

#		பதம் பிரித்தல்
83.	தேங்கிய அண்டத் திமையோர் சிறைவிடச் சிற்றடிக்கே பூங்கழல் கட்டும் பெருமான் கலாபப் புரவிமிசை தாங்கி நடப்ப முறிந்தது சூரன் தளந்தனிவேல் வாங்கி யனுப்பிடக் குன்றங்க ளெட்டும் வழிவிட்டவே.	தேங்கிய அண்டத்து இமையோர் சிறை விட சிற்றடிக்கே பூங் கழல் கட்டும் பெருமான் கலாப புரவி மிசை தாங்கி நடப்ப சூரன் தளம் முறிந்தது தனி வேல் வாங்கி அனுப்பிட குன்றங்கள் எட்டும் வழி விட்டவே.
84.	மைவருங் கண்டத்தர் மைந்தகந் தாவென்று வாழ்த்துமிந்தக் கைவரும் தொண்டன்றி மற்றறி யேன்கற்ற கல்வியும்போய் பைவருங் கேளும் பதியுங் கதறப் பழகிநிற்கும் ஐவருங் கைவிட்டு மெய்விடும் போதுன் னடைக்கலமே.	மை வரும் கண்டத்தர் மைந்த கந்தா என்று வாழ்த்தும் இந்த கை வரும் தொண்டு அன்றி மற்று அறியேன் கற்ற கல்வியும் போய் பைவரும் கேளும் பதியும் கதற பழகி நிற்கும் ஐவரும் கை விட்டு மெய் விடும் போது உன் அடைக்கலமே.
85.	காட்டிற் குறத்தி பிரான்பதத் தேகருத் தைப்புகட்டின் வீட்டிற் புகுதன் மிகவெளி தேவிழி நாசிவைத்து மூட்டிக் கபாலமு லாதார நேரண்ட முச்சையுள்ளே ஓட்டிப் பிடித்தெங்கு மோடாமற் சாதிக்கும் யோகிகளே.	காட்டில் குறத்தி பிரான் பதத்தே கருத்தை புகட்டின் வீட்டில் புகுதல் மிக எளிதே விழி நாசி வைத்து மூட்டி கபால மூலாதாரம் நேர் அண்ட முச்சை உள்ளே ஓட்டி பிடித்து எங்கும் ஓடாமல் சாதிக்கும் யோகிகளே.
86.	வேலா யுதன்சங்கு சக்ரா யுதன்விரிஞ் சன்னறியாச் சூலா யுதன்தந்த கந்தச் சுவாமி சுடர்க்குடுமிக் காலா யுதக்கொடி யோனரு ளாய கவசமுண்டென் பாலா யுதம்வரு மோயம னோடு பகைக்கினுமே.	வேலாயுதன் சங்கு சக்ராயுதன் விரிஞ்சன் அறியா சூலாயுதன் தந்த கந்த சுவாமி சுடர் குடுமி கால் ஆயுத கொடியோன் அருளாய கவசம் உண்டு என் பால் ஆயுதம் வருமோ யமனோடு பகைக்கினும் .
87.	குமரா சரணஞ் சரணமென் றண்டர் குழாந்துதிக்கும் அமரா வதியிற் பெருமான் திருமுக மாறுங்கண்ட தமராகி வைகுந் தனியான ஞான தபோதனர்க்கிங் கெமராசன் விட்ட கடையேடு வந்தினி யென்செயுமே.	குமரா சரணம் சரணம் என்று அண்டர் குழாம் துதிக்கும் அமராவதியில் பெருமான் திருமுகம் ஆறும் கண்ட தமராகி வைகும் தனியான ஞான தபோதனர்க்கு இங்கு எமராசன் விட்ட கடை ஏடு வந்து இனி என் செயுமே.
88.	வணங்கித் துதிக்க அறியா மனித ருடனிணங்கிக் குணங்கெட்ட துட்டனை யீடேற்று வாய்கொடி யுங்கழுகும் பிணங்கத் துணங்கை யலகைகொண் டாடப் பிசிதர்தம்வாய் நிணங்கக்க விக்ரம வேலா யுதந்தொட்ட நிர்மலனே.	வணங்கி துதிக்க அறியாத மனிதருடன் இணங்கி குணம் கெட்ட துட்டனை ஈடு ஏற்றுவாய் கொடியும் கழுகும் பிணங்க துணங்கை அலகை கொண்டாட பிசிதர் தம் வாய் நிணம் கக்க விக்ரம வேலாயுதம் தொட்ட நிர்மலனே.
89.	பங்கே ருகனெனைப் பட்டோ லையிலிடப் பண்டுதளை தங்காலி லிட்ட தறிந்தில னோதனி வேலெடுத்தும் பொங்கோதம் வாய்விடப் பொன்னஞ் சிலம்பு புலம்பவரும் எங்கோ னறியி னினிநான் முகனுக் கிருவிலங்கே.	பங்கேருகன் எனை பட்டோலையில் இட பண்டு தளை தன் காலில் இட்டது அறிந்திலனோ தனி வேல் எடுத்தும் பொங்கு ஓதம் வாய் விட பொன்னம் சிலம்பு புலம்ப வரும் எங்கோன் அறியின் இனி நான்முகனுக்கு இரு விலங்கே.

#		பதம் பிரித்தல்
90.	மாலோன் மருகனை மன்றாடி மைந்தனை வானவர்க்கு மேலான தேவனை மெய்க்ஞான தெய்வத்தை மேதினியிற் சேலார் வயற்பொழிற் செங்கோ டனைச்சென்று கண்டுதொழ நாலா யிரங்கண் படைத்தில னேயந்த நான்முகனே.	மாலோன் மருகனை மன்று ஆடி மைந்தனை வானவர்க்கு மேலான தேவனை மெய் ஞான தெய்வத்தை மேதினியில் சேலார் வயல் பொழில் செங்கோடனை சென்று கண்டு தொழ நாலாயிரம் கண் படைத்திலனே அந்த நான் முகனே.
91.	கருமான் மருகனைச் செம்மான் மகளைக் களவுகொண்டு வருமா குலவனைச் சேவற்கைக் கோளனை வானமுய்யப் பொருமா வினைச்செற்ற போர்வேல னைக்கன்னிப் புகமுடன் தருமா மருவுசெங் கோடனை வாழ்த்துகை சாலநன்றே.	கரு மான் மருகனை செம்மான் மகளை களவு கொண்டு வரும் மா குலவனை சேவல் கை கோளனை வானம் உய்ய பொரும் மாவினை செற்ற போர் வேலனை கன்னி புகமுடன் தரு மா மருவு செங்கோடனை வாழ்த்துகை சால நன்றே.
92.	தொண்டர்கண் டண்டி மொண் டுண்டிருக் குஞ்சுத்த ஞானமெனுந் தண்டையம் புண்டரி கந்தரு வாய்சண்ட தண்டவெஞ்சூர் மண்டலங் கொண்டுபண் டண்டரண் டங்கொண்டு மண்டி மிண்டக் கண்டுருண் டண்டர்விண் டோடாமல் வேல்தொட்ட காவலனே.	தொண்டர் கண்டு அண்டி மொண்டு உண்டு இருக்கும் சுத்த ஞானம் எனும் தண்டை அம் புண்டரிகம் தருவாய் சண்ட தண்டம் வெம் சூர் மண்டலம் கொண்டு பண்டு அண்டர் அண்டம் கொண்டு மண்டி மிண்ட கண்டு உருண்டு அண்டர் விண்டு ஓடாமல் வேல் தொட்ட காவலனே.
93.	மண்கம மூந்தித் திருமால் வலம்புரி யோசையந்த விண்கமழ் சோலையும் வாவிபுங் கேட்டது வேலெடுத்துத் திண்கிரி சிந்த விளையாடும் பிள்ளைத் திருவரையிற் கிண்கிணி யோசை பதினா லுலகமுங் கேட்டதுவே.	மண் கமழும் உந்தி திருமால் வலம்புரி ஓசை அந்த விண் கமழ் சோலையும் வாவிபும் கேட்டது வேல் எடுத்து திண் கிரி சிந்த விளையாடும் பிள்ளை திரு அரையில் கிண் கிணி ஓசை பதினாலு உலகமும் கேட்டதுவே.
94.	தெள்ளிய ஏனலிற் கிள்ளையைக் கள்ளச் சிறுமியெனும் வள்ளியை வேட்டவன் தாள்வேட் டிலைசிறு வள்ளைதள்ளித் துள்ளிய கெண்டையைத் தொண்டையைத் தோதகச் சொல்லை நல்ல வெள்ளிய நித்தல வித்தார மூரலை வேட்டநெஞ்சே.	தெள்ளிய ஏனலில் கிள்ளையை கள்ள சிறுமி எனும் வள்ளியை வேட்டவன் தாள் வேட்டிலை சிறு வள்ளை தள்ளி துள்ளிய கெண்டையை தொண்டையை தோதக சொல்லை நல்ல வெள்ளிய நித்தல வித்தார மூரலை வேட்ட நெஞ்சே.
95.	யான்றா னெனுஞ்சொல் லிரண்டுங்கெட் டாலன்றி யாவருக்குங் தோன்றாது சத்தியந் தொல்லைப் பெருநிலஞ் சூகரமாய்க் கீன்றான் மருகன் முருகன் கருபாகரன் கேள்வியினாற் சான்றாரு மற்ற தனிவெளிக் கேவந்து சந்திப்பதே.	யான் தான் எனும் சொல் இரண்டும் கெட்டால் அன்றி யாவருக்கும் தோன்றாது சத்தியம் தொல்லை பெரு நிலம் சூகரமாய் கீன்றான் மருகன் முருகன் கருபாகரன் கேள்வியினால் சான்று ஆரும் அற்ற தனி வெளிக்கே வந்து சந்திப்பதே.
96.	தடக்கொற்ற வேள்மயி லேயிடர் தீரத் தனிவிடில்நீ வடக்கிற் கிரிக்கப் புறத்துநின் றோகையின் வட்டமிட்டுக் கடற்கப் புறத்துங் கதிர்க்கப் புறத்துங் கனகசக்ரத் திடர்க்கப் புறத்துந் திசைக்கப் புறத்துந் திரிகுவையே.	தடம் கொற்றம் வேள் மயிலே இடர் தீர தனி விடில் நீ வடக்கில் கிரிக்கு அப்புறத்து நின் தோகையில் வட்டம் இட்டு கடற்கு அப்புறத்தும் கதிர்க்கு அப்புறத்தும் கனக சக்ர திடர்க்கு அப்புறத்தும் திசைக்கு அப்புறத்தும் திரிகுவையே.

#		பதம் பிரித்தல்
97.	சேலிற் நிகழ்வயற் செங்கோடை வெற்பன் செழுங்கலபி ஆலித் தநந்தன் பணாமுடி தாக்க அதிர்ந்ததிர்ந்து காலிற் கிடப்பன மாணிக்க ராசியுங் காசினியைப் பாலிக்கு மாயனுஞ் சக்ரா யுதமும் பணிலமுமே.	சேலில் திகழ் வயல் செங்கோடை வெற்பன் செழும் கலபி ஆலித்து அநந்தன் பணா முடி தாக்க அதிர்ந்து அதிர்ந்து காலில் கிடப்பன மாணிக்க ராசியும் காசினியை பாலிக்கும் மாயனும் சக்ராயுதமும் பணிலமுமே.
98.	கதிதனை யொன்றையுங் காண்கின்றி லேன்கந்த வேல்முருகா நதிதனை யன்னபொய் வாழ்விலன் பாய்நரம் பாற்பொதிந்த பொதிதனை யுங்கொண்டு திண்டாடு மாறெனைப் போதவிட்ட விதிதனை நொந்துநொந் திங்கேயென் றன்மனம் வேகின்றதே.	கதி தனை ஒன்றையும் காண்கின்றிலேன் கந்த வேல் முருகா நதி தனை அன்ன பொய் வாழ்வில் அன்பாய் நரம்பால் பொதிந்த பொதிதனையும் கொண்டு திண்டாடுமாறு எனை போதவிட்ட விதி தனை நொந்து நொந்து இங்கே என்றன் மனம் வேகின்றதே.
99.	காவிக் கமலக் கழலுடன் சேர்த்தெனைக் காத்தருள்வாய் தூவிக் குலமயில் வாகன னேதுணை யேதுமின்றித் தாவிப் படரக் கொழுகொம் பிலாத தனிகொடிபோற் பாவித் தனிமனந் தள்ளாடி வாடிப் பதைக்கின்றதே.	காவி கமல கழலுடன் சேர்த்து எனை காத்தருள்வாய் தூவி குல மயில் வாகனே துணை ஏதும் இன்றி தாவி படர கொழு கொம்பு இலாத தனி கொடி போல் பாவி தனி மனம் தள்ளாடி வாடி பதைக்கின்றதே.
100	இடுதலைச் சற்றுங் கருதேனைப் போதமி லேனையன்பாற் கெடுதலி லாத்தொண் டரிற்சூட் டியவா கிரௌஞ்சவெற்பை அடுதலைச் சாதித்த வேலோன் பிறவி யறவிச்சிறை விடுதலைப் பட்டது விட்டது பாச வினைவிலங்கே.	இடுதலை சற்றும் கருதேனை போதம் இலேனை அன்பால் கெடுதல் இலா தொண்டரில் கூட்டியவா கிரௌஞ்ச வெற்பை அடுதலை சாதித்த வேலோன் பிறவி அற இச்சிறை விடுதலை பட்டது பாச வினை விலங்கே விட்டது.
	நூற்பயன்	
101	சலங்காணும் வேந்தர் தமக்குமஞ் சார்யமன் சண்டைக்கஞ்சார் துலங்கா நரகக் குழியனு கார்துட்ட நோயனுகார் கலங்கார் புலிக்குங் கரடிக்கும் யானைக்குங் கந்தனன்னூல் அலங்கார நூற்று ளொருகவி தான்கற் றறிந்தவரே.	சலம் காணும் வேந்தர் தமக்கு அஞ்சார் யமன் சண்டைக்கு அஞ்சார் துலங்கா நரக குழி அணுகார் துட்ட நோய் அணுகார் கலங்கார் புலிக்கும் கரடிக்கும் யானைக்கும் கந்த நன்னூல் அலங்கார நூற்றுள் ஒரு கவி தான் கற்று அறிந்தவரே.
102	திருவடி யும்தண்டை யும்சிலம் பும்சிலம் பூடுருவப் பொருவடி வேலும் கடம்பும் தடம்புயம் ஆறிரண்டும் மருவடி வான வதனங்கள் ஆறும் மலர்க் கண்களும் குருவடி வாய்வந்தென் உள்ளம் குளிரக் குதிகொண்டவே.	திருவடியும் தண்டையும் சிலம்பும் சிலம்பு ஊடுருவ பொரு வடிவேலும் கடம்பும் தடம் புயம் ஆறு இரண்டும் மரு வடிவான வதனங்கள் ஆறும் மலர் கண்களும் குரு வடிவாய் வந்து என் உள்ளம் குளிர குதி கொண்டவே.
103	இராப்பகல் அற்ற இடம்காட்டி யான் இருந் தேதுதிக்க குராப்புனை தண்டையந் தாள்அரு ளாய்கரி கூப்பிட்டநாள் கராப்படக் கொன்றக் கரி போற்ற நின்ற கடவுள்மெச்சும் பராக்கரம வேல நிருதசங் கார பயங்கரனே.	இரா பகல் அற்ற இடம் காட்டி யான் இருந்தே துதிக்க குரா புனை தண்டை அம் தாள் அருளாய் கரி கூப்பிட்ட நாள் கரா பட கொன்று அக்கரி போற்ற நின்ற கடவுள் மெச்சும் பராக்கரம வேல நிருத சங்கார பயங்கரனே.

#		பதம் பிரித்தல்
104	செங்கேழ் அடுத்த சினவடி வேலும் திருமுகமும் பங்கே நிரைத்தநற் பன்னிரு தோளும் பதுமலர்க் கொங்கே தரளம் சொரியும்செங் கோடைக் குமரனென எங்கே நினைப்பினும் அங்கேயென் முன்னேவந் தெதிர்நிற்பனே.	செங்கேழ் அடுத்த சின வடிவேலும் திரு முகமும் பங்கே நிரைத்த நல் பன்னிரு தோளும் பதும மலர் கொங்கே தரளம் சொரியும் செம் கோடை குமரன் என எங்கே நினைப்பினும் அங்கே என் முன் வந்து எதிர் நிற்பனே.
105	ஆவிக்கு மோசம் வருமாறு அறிந்துன் அருட்பதங்கள் சேவிக்க என்று நினைக்கின்றி லேன்வினை தீர்த்தருளாய் வாவித் தடவயல் சூழும் திருத்தணி மாமலைவாழ் சேவற் கொடியுடை யானே அமர சிகாமணியே.	ஆவிக்கு மோசம் வருமாறு அறிந்து உன் அருள் பாதங்கள் சேவிக்க என்று நினைக்கின்றிலேன் வினை தீர்த்து அருளாய் வாவி தட வயல் சூழும் திருத்தணி மா மலை வாழ் சேவல் கொடி உடையானே அமர சிகாமணியே.
106	கொள்ளித் தலையில் எறும்பது போலக் குலையுமென்றன் உள்ளத் துயரை யொழித்தரு ளாய்ஒரு கோடிமுத்தம் தெள்ளிக் கொழிக்கும் கடற் செந்தில் மேவிய சேவகனே வள்ளிக்கு வாய்த்தவனே மயில் ஏறிய மாணிக்கமே.	கொள்ளி தலையில் எறும்பு அது போல குலையும் என் தன் உள்ள துயரை ஒழித்து அருளாய் ஒரு கோடி முத்தம் தெள்ளி கொழிக்கும் கடல் செந்தில் மேவிய சேவகனே வள்ளிக்கு வாய்த்தவனே மயில் ஏறிய மாணிக்கமே.
107	சூலம் பிடித்தெம பாசம் சுழற்றித் தொடர்ந்துவரும் காலன் தனக்கொரு காலும்அஞ் சேன்கடல் மீதெழுந்த ஆலம் குடித்த பெருமான் குமாரன் அறுமுகவன் வேலும் திருக்கையும் உண்டே நமக்கொரு மெய்த்துணையே.	சூலம் பிடித்து எம பாசம் சுழற்றி தொடர்ந்து வரும் காலன் தனக்கு ஒரு காலும் அஞ்சேன் கடல் மீது எழுந்த ஆலம் குடித்த பெருமான் குமாரன் அறு முகவன் வேலும் திருக்கையும் உண்டே நமக்கு ஒரு மெய் துணையே.